

Kristent Fellesskap Vestfold,
Postboks 177,
3161 Stokke

Stokke 8.mai 2008

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8,
36 Dep
0030 Oslo

NOU LIKESTILLING
dato: 322.00
13/5-08
200800482-40

Uttalelse vedr. høring om diskrimineringslovutvalgets innstilling NOU 2008: 1
Kvinner og homofile i trossamfunn.

Først en takk fordi dette høringsutkastet er oversendt også til mindre menigheter og trossamfunn slik at de kan være orientert og kunne gi sin uttalelse i denne saken.

Som navnet på menigheten tilsier så er Kristent Fellesskap Vestfold en menighet og et fellesskap med kristent livssyn, med medlemmer som er bekjennende kristne med Jesus Kristus som Herre i deres liv, fundamentert på bibelens liv og lære. Dette vil alltid være et urokkelig fundament.

Offentlige møter er åpne for hvem som helst lik de fleste andre menigheter.

I Norge har vi hatt lovfestet rett til å praktisere vår Guds tro i menigheter og i hjemmene, og vi har tatt dette som en selvfølge uten innblanding av myndigheter. Denne retten har vi også heldigvis hatt grunnlovfestet. Men det har ikke alltid vært slik. Alle som kjenner norsk historie kjenner også den kamp Hans Nilsen Hauge og de som etter hvert stod i spissen for Haugianervekkelsen, måtte kjempe for at den skulle få så stor utbredelse som den hadde. Virkningene ved lekmannsbevegelsene som oppstod har etter manges oppfatning vart til nå, også det opplysningsarbeidet som fulgte i kjølvannet.

Senere har det vært mange slike kamper for at evangeliet skulle få forkynnes fritt uten utvannlig og påvirkning fra den sekulariserte verden.

Når en nå leser diskrimineringslovutvalgets notat, er det klart at denne kampen ser ut til å ville tilspisse seg igjen.

Når det hevdes at det må være samme regler for Den Norske Kirke og de andre trossamfunnene, må det være klart at det er nettopp fordi Den Norske Kirke har vært en statskirke, statsstyrt med de mange pålegg og restriksjoner for å opprettholde en folkekirke, at vi har det mangfold av menigheter som vi har i Norge i dag. Det er menigheter som ikke kunne finne seg i å gå på akkord med Guds Ord og derfor har brutt ut av Den Norske Kirke.

Menigheter utenfor Den Norske Kirke må regnes som en minoritet. Som en minoritet har vi også i dag et særskilt vern. Det vil derfor være fullstendig feil om storsamfunnet vil bruke sin makt til å tvinge samme pålegg og lover ovenfor minoritetsgrupper i deres menigheter som i en statsstyrt folkekirke. Dette vil jo også være en form for diskriminering fra storsamfunnets

side ovenfor trossamfunnene som i mer enn 200 år har kjempet for sine rettigheter som de har i dag. (Den offentlige støtte som frie menigheter får har jo medlemmene selv innbetalt som kirkeskatt som så tilbakebetales til drift. For øvrig betaler menighetsmedlemmer selv for driften i motsetning til statskirkens medlemmer.)

Kristenfolket har vært svært føyelig og lovlydig, og det håper vi at de vil fortsette å forbli, men det går en grense. Og grensen går der hvor en ikke kan følge bibelens klare forordninger, men må begynne å kompromisse med sin tro for å tilpasse lovverket.

Mens homofile og lesbiske har vært svært aktive og demonstrert for sine krav i det åpne og i lobbyer, så har kristne vært mer forsiktige med å hevde sine autonome rettigheter. Men når også rettigheter som er opparbeidet gjennom årene på kort tid skal endres, kan dette også raskt endre oppfatningen av toleranse hos kristne som kan begynne å føle seg diskriminert og maktmissbrukt.

Utvalget har i 7.1.3 sett for seg at sivil ulydighet kan bli en følge av lover presses over hodet på folk som de ikke kan akseptere. Det er derfor nødvendig at det vises varsomhet slik at ikke grupper i folket blir satt opp mot hverandre. Dette har skjedd før her i landet. Vil bare minne om "konventikkelplakaten" som ville hindre folk i sin Guds dyrkelse. Missforstått anvendelse av "kvakksalverloven" i mellomkrigstiden og på 50 og 60 tallet, som ville hindre kristenfolket i å legge hendene på syke slik som bibelen befaler. Opprøret under krigen 40- 45 blant kristne som ville praktisere sin Guds tro og ytringsfrihet. Også i senere år har det vært demonstrasjoner av kristenfolket, også mot sittende regjering, som underskriftskampanjen "stopp avkristningen" overlevert til Djupedal. Og sist store demonstrasjoner mot partnerskapsloven i Oslo.

I utvalgets 7.1.3 kan en se konturene av at utvalget regner med at det kan bli så stor motstand blant en del av kristenfolket at de vil gå "under jorden" for å utføre sin Guds dyrkelse og kristentro. Dette er jo ikke noe nytt for kristenheten som har måtte ty til dette i 2000 år og fortsatt gjør det i mange land. Men for oss her i Norge vil det være et ufattelig stort nederlag for den norske nasjon dersom en på sikt skulle måtte ty til den slags måter å leve ut sin kristne tro, fordi noen mennesker er overivrige for å forandre et lovverk som har fungert godt til nå.

For Kristent Fellesskap Vestfold

Odd Løyen

